

Kamer der Volksvertegenwoordigers		Chambre des Représentants	
BUITENGEWONE ZITTING VAN 1939.	N° 110		SESSION EXTRAORDINAIRE DE 1939.
	VERGADERING van 13 Juni 1939	SÉANCE du 13 Juin 1939	
N° 49 : WETSVOORSTEL.			PROPOSITION DE LOI : n° 49.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wetgeving op de kindertoeslagen ten gunste van het personeel der erkende en gesubsidieerde onderwijsinrichtingen.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DEN ARBEID EN DE SOCIALE VOORZORG ⁽¹⁾,
UITGEBRACHT DOOR DEN HEER MAMPAEY.

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Het wetsvoortsel, dat aan het onderzoek van Uw Commissie onderworpen werd, heeft voor doel een wijziging te brengen aan de wet van 4 Augustus 1930, houdende de veralgemeening der kindertoeslagen en van het koninklijk besluit van 30 Maart 1936 tot wijziging en aanvulling van genoemde wet.

Het koninklijk besluit van 30 Maart 1936 dat, zooals in de « Voordracht aan den Koning » gezegd wordt, voor doel had het economisch en financieel herstel en de verlaging der openbare lasten, had een dubbel gevolg voor het personeel der technische scholen. Het heeft vooreerst den last van 's Lands Schatkist niet verlicht, maar bovendien heeft het een groot getal gezinnen van leerkrachten uit het technisch onderwijs — en vooral groote gezinnen — ernstig geschaad op het stuk van de kindertoeslagen. De cijfers, door den achtbaren heer Heyman in de « Memorie van Toelichting » aangenomen, bewijzen dit op afdoende wijze.

Deze droevige toestand komt hieruit voort, dat vroeger de kindertoeslagen werden betaald aan het personeel der technische scholen, volgens het stelsel toegepast voor het Rijkspersoneel, terwijl, na de wijziging van de wet, het stelsel van de algemeene wet wordt toegepast. Dienvolgens, werden de kindertoeslagen op een gevoelige wijze verminderd. En wat men vooral moet betreuren is, dat de gezinnen met het grootste getal kinderen de grootste vermindering ondergaan.

⁽¹⁾ Samenstelling van de Commissie : de heer Bouchery, voorzitter; de heeren Behogne, Coussens, Debersé, De Jaegere (M.), Haustrate, Mampaey, Michaux, Vaes, Vergels. — Delattre, Delor, Dierkens, Gailly, Van Acker, Van Santvoort, Van Wallegghem. — Boeckx, Lamborelle, Leclercq, Tahon. — Glineur.

PROPOSITION DE LOI

modifiant la législation relative aux allocations familiales en faveur du personnel des institutions d'enseignement agréées et subsidiées.

RAPPORT

FAIT, AU NOM DE LA COMMISSION
DU TRAVAIL ET DE LA PREVOYANCE SOCIALE ⁽¹⁾,
PAR M. MAMPAEY.

MESDAMES, MESSIEURS,

La proposition de loi soumise à l'examen de votre Commission a pour but d'apporter une modification à la loi du 4 août 1930, portant généralisation des allocations familiales, ainsi qu'à l'arrêté royal du 30 mars 1936 modifiant et complétant la loi en question.

L'arrêté royal du 30 mars 1936 qui, ainsi qu'il est dit dans le « Rapport au Roi » s'y rapportant, avait pour but le redressement économique et financier et l'abaissement des charges publiques, a eu un double effet, en ce qui concerne le personnel des écoles techniques. Et d'abord, il n'a guère allégé la charge du Trésor, mais il a, en outre, sérieusement lésé nombre de ménages de professeurs de l'enseignement technique — spécialement les familles nombreuses — quant au montant des allocations familiales touchées. Les chiffres cités par l'honorable M. Heyman dans les « Développements » de sa proposition le prouvent de façon pertinente.

Cette situation très regrettable provient du fait, qu'antérieurement les allocations familiales étaient liquidées au personnel des écoles techniques d'après le système en vigueur pour le personnel de l'Etat, tandis qu'après modification de la loi, le système de la loi générale est devenu d'application. Il en est résulté une diminution sensible du montant des allocations familiales. Et ce qui est surtout regrettable, c'est que les ménages comptant le plus grand nombre d'enfants ont subi la plus forte réduction.

⁽¹⁾ Composition de la Commission : M. Bouchery, président; MM. Behogne, Coussens, Debersé, De Jaegere (M.), Haustrate, Mampaey, Michaux, Vaes, Vergels. — Delattre, Delor, Dierkens, Gailly, Van Acker, Van Santvoort, Van Wallegghem. — Boeckx, Lamborelle, Leclercq, Tahon. — Glineur.

In aanmerking nemend de bewijsvoering door den achtbaren heer Heyman in de « Toelichting » verstrekt, achten wij het bijna overbodig te betoogen dat, indien het nieuw stelsel aan het personeel der technische scholen geen voordeel heeft gebracht, het ook niet de uitgaven heeft verminderd van 's Lands Schatkist en van de andere subsidieerende machten. Slechts dit één gegeven, dat we hier laten volgen, willen wij toevoegen aan de argumentatie van den heer Heyman.

De Begroeting voor Openbaar Onderwijs, voor 1939, voorziet voor het technisch onderwijs een bedrag van 125,000,000 frank. Wij schatten dat minstens 110,000,000 frank daarvan bestemd zijn voor toelagen en wedden.

Voor de dekking der bijdragen aan de Compensatiekassen, verleent de Regeering 2 t. h. op de wedden van het mannelijk en 1 t. h. op de wedden van het vrouwelijk personeel der dagscholen.

Wanneer wij nu, enerzijds, geen onderscheid maken tusschen het gedeelte bestemd voor de avond- en de dagscholen — waardoor wij te veel rekenen — en, anderzijds, aannemen dat, over het geheel genomen, maar 1 t. h. gegeven wordt als toelage op de bijdragen aan de Compensatiekassen van het personeel der technische scholen — wat onbetwistbaar te weinig is — dan komen wij tot een bedrag van 1,100,000 frank uitgave van Staatswege voor de kindertoelagen van het personeel der technische scholen.

Onder het vroeger stelsel, wanneer de kindertoelagen in de schoolbegroeting werden ingeschreven; voor de kindertoelagen dezelfde bedragen als voor het rijksperoneel werden aangerekend en uitbetaald; de Staat en de andere subsidieerende machten daarop toelagen verleenden zooals op de wedden, dan bedroeg die uitgave — dit was nog in 1936 het geval — maar 400,000 frank.

Indien wij aannemen dat, sinds 1936, het personeel der technische scholen is vermeerderd, kunnen wij het bedrag der toelagen — die nu volgens het vroeger stelsel zouden moeten betaald worden — schatten op 500,000 frank. Dus zijn de uitgaven van den Staat met minstens 100 t. h. gestegen, terwijl voor de belanghebbenden de kindertoelagen op gevoelige wijze zijn verminderd !

De voordeelen voor de Schatkist, enerzijds, kunnen verzekerd en de nadelen voor de belanghebbenden, anderzijds, kunnen geweerd worden door voor bedoelde onderwijsinrichtingen hetzelfde stelsel in toepassing te brengen als voor het Rijk en voor de provinciën. Daartoe volstaat het een toevoeging te doen aan alinea 2 van artikel 41 van de wet van 4 Augustus 1930 houdende de veralgemeening der kindertoelagen, gewijzigd en aangevuld door het koninklijk besluit van 30 Maart 1936.

Bedoeld artikel 41, in zijn alinea 1, stelt vast dat het Rijk en de provinciën zich bij geen enkele Compensatiekas aansluiten. Zij betalen zelf rechtstreeks

Prenant en considération les données fournies par l'honorable M. Heyman dans les « Développements » de sa proposition de loi, nous estimons presque superflu de souligner que, si le nouveau système n'a apporté aucun avantage au personnel des écoles techniques, il n'a également pas diminué les dépenses du Trésor ni des autres pouvoirs subsidants. Nous tenons à compléter l'argumentation de M. Heyman par la seule donnée que voici :

Le Budget de l'Instruction publique pour 1939 prévoit une somme de 125,500,000 francs pour l'enseignement technique. Nous estimons que sur ce montant, au moins 110,000,000 de francs sont prévus à titre de subsides et traitements.

Pour couvrir les cotisations aux Caisses de Compensation, le Gouvernement alloue 2 % sur les *traitements* du personnel masculin et 1 % sur ceux du personnel féminin des écoles de jour.

Si, maintenant, nous ne faisons, d'une part, aucune distinction entre la partie destinée aux écoles de soir et celles de jour — de sorte que nous portons de trop en compte — et que, d'autre part, nous admettons qu'il n'est alloué au total que 1 % comme subvention sur la participation du personnel des écoles techniques aux Caisses de Compensation — ce qui est incontestablement trop peu —, nous arrivons au montant de 1,100,000 francs, représentant la participation de l'Etat dans la dépense en vue des allocations familiales du personnel des écoles techniques.

Sous le régime antérieur, lorsque les allocations familiales figuraient aux budgets des écoles; que les mêmes sommes étaient prévues pour les allocations que pour le personnel de l'Etat et portées en compte et liquidées; que l'Etat et les autres pouvoirs subsidants accordaient pour ces allocations les mêmes subsides que pour les traitements, alors la dépense s'élevait seulement — et ce fut encore le cas en 1936 — à 400,000 francs.

Si nous admettons que le personnel des écoles techniques a augmenté en nombre, depuis 1936, nous pouvons évaluer le montant des subsides à payer actuellement sur la base du système ancien, à 500,000 francs. Les dépenses de l'Etat se sont donc au moins accrues de 100 %, tandis que le montant des allocations familiales a été sensiblement réduit pour les intéressés !

L'on peut, d'une part, assurer des avantages à la Trésaurie et, d'autre part, éviter tout préjudice aux intéressés, en appliquant aux établissements du dit enseignement le même système que celui en vigueur pour l'Etat et les provinces. Il suffit, pour cela, d'une ajoute à l'alinéa 2 de l'article 41 de la loi du 4 août 1930 portant généralisation des allocations familiales, modifiée et complétée par l'arrêté royal du 30 mars 1936.

L'article 41 en question stipule que l'Etat et les provinces ne s'affilient à aucune Caisse de Compensation, mais paient directement des allocations fami-

aan hun personeel de kindertoeslagen uit, onder de voorwaarden welke ten minste zoo voordeelig zijn als die welke bij de wet worden voorzien, wat betreft de kindertoeslagen uit te keeren door de vrije of erkende Compensatiekassen.

Alinea 2 van artikel 41 heeft deze bepaling van toepassing gemaakt op de « Nationale Compensatiekas voor Gezinsvergoedingen ».

Het ons onderworpen wetsvoorstel komt ten slotte hier op neer, dat de bij artikel 41, alinea 1 en 2 gestelde regeling uitgebreid wordt tot al de door den Koning erkende en door den Staat gesubsidieerde onderwijsinrichtingen.

Uw Commissie heeft het wetsvoorstel met aandacht onderzocht. Eenparig heeft ze haar volkomen goedkeuring gehecht aan de volstrekt gerechtvaardigde sociale betrachting die het heeft ingegeven.

Sommige leden hebben gemeend, ter gelegenheid van de bespreking van het onderhavig wetsvoorstel, hun ongenoegen te moeten uiten over toestanden, die op het gebied van het onderwijs, bestaan en waarmede, zoo verklaarden zij, zij geen vrede kunnen nemen. De sociale strekking van de wet lovende, zouden zij toch zich bij de stemming onthouden.

Duidelijkheidshalve, meenen wij hier te moeten bijvoegen dat de oorzaken voor dit ongenoegen geen verband houden met de strekking van het wetsvoorstel, noch met zijn doel.

De meerderheid vaststellende dat het voorstel — zonder den geldelijken last voor den Staat en de andere subsidieerende machten te verzwaren — de mogelijkheid tot stand brengt aan tal van families, die onze belangstelling overwaardig zijn, een passende en hoogst billijke tegemoetkoming te verleenen, heeft aan het besproken wetsvoorstel haar volle goedkeuring gehecht.

Met het verlangen zoo nauwkeurig mogelijk het doel van het wetsvoorstel aan te geven, heeft uw Commissie gemeend goed te doen bij amendement voor te stellen den titel van het wetsvoorstel te wijzigen.

De Commissie heeft, met 8 stemmen en 6 onthoudingen, het wetsvoorstel goedgekeurd.

Met vertrouwen onderwerpt ze het aan de Kamer, in de overtuiging dat deze er eveneens haar goedkeuring zal aan hechten.

De Verslaggever,
H. MAMPAEY.

De Voorzitter,
D. BOUCHERY.

AMENDEMENT DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELD.

De titel van het wetsvoorstel wordt gewijzigd als volgt :

« Wetsvoorstel tot aanvulling van artikel 41, alinea 2, van de wet van 4 Augustus 1930, houdende veralgemeening der kindertoeslagen en van het koninklijk besluit van 30 Maart 1936 tot wijziging en aanvulling van genoemde wet. »

liales dans des conditions au moins aussi favorables que celles prévues en ce qui concerne les allocations familiales à répartir par les Caisses de Compensation libres ou agréées.

L'alinéa 2 de l'article 41 rend cette disposition applicable à la Caisse Nationale de Compensation pour allocations familiales.

La proposition de loi qui nous est soumise tend, en somme, à étendre l'application de la disposition faisant l'objet de l'article 41, alinéas 1 et 2, à toutes les institutions d'enseignement agréées par le Roi et subsidiées par l'Etat.

Votre Commission a examiné attentivement la proposition de loi en question. Elle a unanimement approuvé la tendance sociale, complètement justifiée, qui en fut inspirée.

Certains membres ont, à l'occasion de la discussion de la présente proposition de loi, exprimé leur mécontentement sur des situations existantes dans l'enseignement et qui ne peuvent emporter, déclarent-ils, leur approbation. Tout en louant la tendance sociale de la loi, ils devront cependant s'abstenir au vote.

Pour plus de clarté, nous devons y ajouter que les causes de ce mécontentement n'ont aucun rapport ni avec la tendance ni avec le but de la proposition de loi.

Constatant que la proposition de loi crée la possibilité, sans accroissement de la charge financière de l'Etat et d'autres pouvoirs subsidants, de procurer à quantité de familles importantes, faisant partie d'une catégorie particulièrement méritante de la population, une louable et équitable indemnité, la majorité l'a pleinement approuvée.

Désirant indiquer avec précision le but de la proposition de loi, votre Commission a cru bien faire en proposant, sous forme d'amendement, de modifier le titre de la proposition de loi.

Par 8 voix et 6 abstentions, la Commission a approuvé la proposition.

C'est avec confiance qu'elle soumet la proposition à la Chambre, persuadée que celle-ci y apportera également son approbation.

Le Rapporteur,
H. MAMPAEY.

Le Président,
D. BOUCHERY.

AMENDEMENT PROPOSÉ PAR LA COMMISSION.

Modifier l'intitulé de la proposition de loi comme suit :

« Proposition de loi complétant l'article 41, 2^e alinéa, de la loi du 4 août 1930, portant généralisation des allocations familiales, ainsi que l'arrêté royal du 30 mars 1936 modifiant et complétant la loi en question. »